

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 februarie 2018, declarat de inculpatul

Cealîc Serghei XXX, născut la XXX, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 26.08.2016 pînă la 06.01.2017;

Instanța de apel de la 12.04.2017 pînă la 06.02.2018;

Instanța de recurs de la 18.04.2018 pînă la 23.05.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 06 ianuarie 2017, Cealîc Serghei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub forma de închisoare pe un termen de 7 ani cu executare în penitenciar de tip închis.

De asemenea instanța de judecată a hotărât că în timpul executării pedepsei Cealîc Serghei se va supune unui tratament medical forțat antidrog.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Cealîc Serghei la 12 aprilie 2016, în jurul orelor 21:00, aflându-se în preajma magazinului „Familia”, situat în orașul XXX, strada XXX, în rezultatul unui conflict apărut între el și Berdilă Serghei, având scopul vătămării integrității corporale și cauzării de leziuni corporale grave, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul, pe care îl deținea, în cavitatea abdominală, cauzându-i astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 126D din 14.04.16, leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de plagă a hemitoracelui stîng penetrantă în cavitatea abdominală cu lezarea ficatului.

Acțiunile lui Cealîc Serghei au fost încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, avocatul Șoitu V., în numele inculpatului Cealîc S., a atacat-o cu apel, în care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei hotărîri, prin care Cealîc S., să fie achitat.

În motivarea apelului s-a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere eronată a probelor invocate de procuror, considerîndu-le admisibile le-a pus la baza sentinței de acuzare, pe cînd acestea nu puteau fi admise ca probe și urmau a fie excluse din dosar și anume:

- procesul-verbal de efectuare a percheziției din 16.04.2016 (f.d-34.35). A indicat că, percheziția a fost efectuată la domiciliul persoanei fără a-i lămuri dreptul de a solicita prezența unui apărător, încălcînd prevederile art. 127 alin. (7). Cuțitul

ridicat nu a fost descris, nu este indicat cine a semnat pachetele în care au fost sigilate obiectele ridicate, inclusiv cuțitul;

- recunoașterea persoanei a fost efectuată fără participarea apărătorului persoanei prezentate spre recunoaștere. Acțiunile au fost efectuate în lipsa traducătorului, ori la punerea sub învinuire a lui Cealîc S. s-a constatat că el nu cunoaște bine limba de stat și a beneficiat de traducător;

- partea vătămată, nu a fost audiată cu privire la semnalmentele în baza căror ea ar putea recunoaște atacatorul, ori până la acel moment fiind audiată de 2 ori (14 și 16 aprilie 2016 la scurt timp după eveniment) a declarat că nu cunoaște atacatorul, că nu poate să-l descrie deoarece la moment era în stare de ebrietate;

- nu este clar de unde au apărut în dosar două cuțite diferite, care din ele a fost cel ridicat de la domiciliul inculpatului? Cum a putut martorul să recunoască un cuțit pe care nu l-ar fi văzut anterior?

- instanța de judecată nu a dat o apreciere critică a declarațiilor părții vătămate Berdilă S., martorului acuzării Lemnaru Ion, care au făcut declarații controversate, ce intră în contradicție cu circumstanțele cauzei, și care sunt combătute de alte probe examinate în ședințele de judecată, care la rîndul lor coroborează între ele inclusiv cu cele prezentate de apărare, nerespectînd în acest sens și prevederile art.8 Cod de procedură penală.

- concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

- instanța a încălcat dreptul la apărare, prin nerespectarea principiului egalității armelor în proces, or apărarea, spre deosebire de partea acuzării, nu dispune de posibilități procesuale efective de a administra probe și de a le prezenta organului de urmărire penală și instanței de judecată.

- instanța de fond neîntemeiat a refuzat cererile apărării de a audia în calitate de martori pe Cealîc Mihail Fiodorovici, Silnicenco Angela Mihail și efectuarea unei expertize medico-legale suplimentare.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 februarie 2018, a fost respins ca neîntemeiat apelul avocatului Șoitu V., în numele inculpatului Cealîc Serghei, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Cealîc S. în comiterea infracțiunii ce i se incriminează.

Instanța de apel a considerat că, procurorul corect a calificat acțiunile inculpatului Cealîc S. în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Argumentele apelantului precum că, inculpatul Cealîc S. urmează a fi achitat, deoarece fapta ce i se incriminează, nu a fost comisă de el, sunt neîntemeiate, ori acestea se combat prin declarațiile părții vătămate Berdilă S. și martorului Lemnaru I., care l-au indicat pe Cealîc S. ca persoană, care a comis această infracțiune, precum și prin alte materiale ale cauzei.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță corect nu a luat în considerare declarațiile martorilor Cealîc Mihail, Silnicenco Angela și Oțel Vladimir și le-a apreciat critic, deoarece ele nu corelează cu materialele cauzei, și au fost date cu scop de a ajuta inculpatului Cealîc S. să evite răspundere penală.

Referitor la argumentele apelantului privind încălcările de procedură la efectuarea urmăririi penale, instanța de apel a menționat că, acestea nu pot fi luate în considerație, deoarece apărarea nu a invocat aceste încălcări în cadrul urmăririi penale, nici la examinarea cauzei în prima instanță, mai ales, că avocatul Șoitu V. a apărat interesele inculpatului Cealîc S. atât în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță.

Cît privește motivul precum că, organul de urmărire penală nu a adus la cunoștință învinutului și apărătorului despre prezența ordonanței privind efectuarea expertizei biologice, prin ce a lipsit apărarea de drepturi procedurale, prevăzute de art. 145 Cod de procedură penală, și anume de a pune întrebări expertului, de a se expune în privința încrederii institutului de expertiză și expertului, de a numi expertiza la propunerea sa, de a examina obiectele, ce se prezintă expertului pentru examinare, instanța de apel a menționat că, nu poate lua în considerație argumentele nominalizate, deoarece în conformitate cu legislația părțile sunt în drept, la luarea cunoștinței cu actele de expertiză, să înainteze obiecții, să prezinte întrebări suplimentare expertului, precum și să solicite efectuarea unei expertize repetate sau suplimentare.

După cum rezultă din materialele cauzei, avocatul luînd cunoștință cu raportul expertului, nu a înaintat nici o obiecție (f.d. 57, vol. 1), motiv din care colegiul ajunge la concluzia, că obiecțiile apelantului în această parte la fel sunt neîntemeiate.

Concomitent cu acest fapt, instanța de apel a menționat că, la 21 noiembrie 2017 prin încheierea Curții de Apel Comrat demersul avocatului Șoitu V. privind numirea expertizei medico-legale suplimentare pe prezenta cauză penală a fost respins ca neîntemeiat deoarece, avocatul nu a formulat întrebări la care ar trebui să dea răspuns expertul, nu a indicat denumirea instituției de expertiză, numele, prenumele persoanei, cărei i se pune în sarcină efectuarea expertizei, precum și nu s-a referit la nici o normă de drept al Codului de procedură penală, în baza căreia el solicită efectuarea expertizei, precum și nu a indicat nici unul din temeiurile, prevăzute de art. 148 Cod de procedură penală pentru numirea unei expertize suplimentare, (f.d. 187-188, voi. 2)

Ținînd cont de cele expuse, instanța de apel a considerat că, temeiuri pentru casarea sentinței de condamnare nu sunt, respectiv, argumentele apelantului precum, că vinovăția inculpatului Cealîc S. nu și-a găsit confirmare nici în cadrul urmăririi penale, nici în prima instanță sunt neîntemeiate.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului Cealîc S., instanța de apel a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei și categoria acesteia, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și reeducarea acestuia este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

Ținînd cont de cele expuse, instanța de apel a considerat că, instanța just a aplicat inculpatului Cealîc S. pedeapsa susmenționată, care este echitabilă, corespunde scopului și obiectivelor aplicării pedepsei penale, proporționale cu fapta săvârșită, ținînd cont de personalitatea lui, caracteristica negativă, de asemenea inculpatul Cealîc S. se află la evidența medicului narcolog.

Instanța a constatat că, argumentul apelantului precum, că la stabilirea pedepsei instanța eronat a indicat faptul, că inculpatul are antecedente penale, este întemeiat, ori, după cum rezultă din materialele cauzei, prin sentința Judecătorei Cahul din 19 mai 2016, Cealîc S. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 3 luni închisoare, (f.d. 103-104, vol. 1), iar infracțiunea incriminată pe cauza dată a fost comisă de inculpat pe 12 aprilie 2016, și în acel moment conform cerințelor despre antecedente (f.d. 101 vol. 1) Cealîc S. nu avea antecedente penale.

Însă, reieșind din textul sentinței atacate, prima instanță, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de această circumstanță.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Cealîc Serghei, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, motivând că, nu este dovedită vina inculpatului; probele acuzării sunt dubioase și contradictorii; cauza penală este fabricată; cauza a fost examinată unilateral și neobiectiv. Totodată, se invocă aceleași motive declarate în cererea de apel la pct. 3 din prezenta decizie.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Celenco Vladimir și de ultimul, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra apelurilor declarate, corect constatînd vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate. Din textul deciziei rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Cealîc Serghei, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Din conținutul cererii de recurs se deduce temeiul prevăzut de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, avînd în vedere că inculpatul critică vinovăția sa, considerînd că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, solicitînd să fie achitat.

Analizînd motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerînd că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire a fost comis de Cealîc Serghei.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept.

Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificînd probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărîrii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune (cauza CtEDO, Rebaît și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995).

Așadar, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturînd textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată punînd la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținînd cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Tot aici, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor, argumentînd detaliat respingerea probelor care au fost invocate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, motivul invocat de recurent, precum că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, constituie o interpretare subiectivă a sa, or instanța de apel corect a constatat că în acțiunile lui Cealîc Serghei, sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Totodată, vinovăția lui Cealîc Serghei se demonstrează și prin următorul sistem de probe acumulat în cadrul urmăririi penale, cum ar fi: raportul de expertiză medico-legală nr. 126 D din 14.04.2016, declarațiile părții vătămate Berdilă Serghei, declarațiile martorilor Jicol Vladimir, Lemnaru Ion, Viton Ruslan, Caraman Aliona, Țura Eduard, Oțel Vladimir, Matcaș Victor, Trifan Serjiu.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Cealîc Serghei, a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Prin urmare, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul **Cealîc Serghei XXX**, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 06 februarie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **20 iunie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan